

Selvstyrets bemærkninger i relation til implementering i Grønland er anført med fed tekst under de enkelte bestemmelser.

Beskæftigelsesministeriets bemærkninger er anført med kursiv

Bekendtgørelse af ILO-konvention nr. 138 af 26. juni 1973 om mindstealder for adgang til beskæftigelse

BKI nr 31 af 10/09/1998 (Gældende)

[Lovgivning som forskriften vedrører](#)

Ingen

[Senere ændringer til forskriften](#)

[Den fulde tekst](#)

Bekendtgørelse af ILO-konvention nr. 138 af 26. juni 1973 om mindstealder for adgang til beskæftigelse

I henhold til kgl. resolution af 22. august 1997 har Danmark ratificeret den på den 58. samling i Den Internationale Arbejdsorganisation i Genève vedtagne konvention nr. 138 af 26. juni 1973 om mindstealder for adgang til beskæftigelse.

Konventionen har følgende ordlyd:

Oversættelse

KONVENTION NR. 138 OM MINDSTEALDER FOR ADGANG TIL BESKÆFTIGELSE

Den Internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det Internationale Arbejdsbureaus Styrelsesråd, og som er trådt sammen til sin 58. samling den 6. juni 1973, og

som har besluttet at vedtage visse forslag med hensyn til mindstealder for adgang til beskæftigelse, hvilket er punkt 4 på samlingsdagsordenen, og

som noterer sig bestemmelserne i konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (1919), konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (1920), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i landbruget (1921), konventionen om mindstealder for beskæftigelse som kullempere eller fyrbødere (1921), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i ikke-industrielle erhverv (1932), konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (revideret 1936), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (revideret 1937), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i ikke-industrielle erhverv (revideret 1937),

konventionen om mindstealder for beskæftigelse på fiskefartøje (1959) og konventionen om mindstealder for beskæftigelse ved underjordisk arbejde i miner (1965), og

som finder, at tiden er inde til at indføre et generelt instrument vedrørende dette spørgsmål, som efterhånden kunne erstatte de eksisterende regler, der gælder for begrænsede dele af erhvervslivet, med henblik på en fuldstændig afskaffelse af børnearbejde, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention,

vedtager i dag den 26. juni 1973 følgende konvention, der betegnes konventionen om mindste-alder af 1973:

Artikel 1

Enhver medlemsstat, for hvilken denne konvention er gældende, forpligter sig til at føre en national politik, der tager sigte på at sikre en effektiv afskaffelse af børnearbejde og på gradvis at hæve mindstealderen for adgang til beskæftigelse eller arbejde til et niveau, der er i overensstemmelse med unge menneskers fulde fysiske og åndelige udvikling.

Artiklen er implementeret i kapitel 9 i lov nr. 1048 af 26. oktober 2005 om arbejdsmiljø i Grønland og bekendtgørelse nr. 1347 af 15. december 2005 om unges arbejde i Grønland

Bemærkninger fra Beskæftigelsesministeriet: Arbejdsmiljøområdet er stadig under dansk kompetence, dog er offshore-aktiviteter undtaget (jf. § 3, stk. 3 i lov om arbejdsmiljø i Grønland). Grønlands Selvstyre skal således selv sikre, at offshore-reglerne i Grønland overholder ILO Konventionen 138.

Arbejdstilsynet har i øvrigt bemærket, at lov om arbejdsmiljø i Grønland til forskel fra de tilsvarende regler om unges arbejde gældende i Danmark indeholder en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter der er mulighed for at fravige visse bestemmelser ved unges deltagelse i jagt og fangst, jf. lovens § 46, stk. 6, nr. 4. Undtagelsesmuligheden er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1347 af 15. december 2005 om unges arbejde i Grønland, jf. bekendtgørelsens § 29, jf. bilag 7 og § 50, stk. 1, nr. 2. Undtagelsesbestemmelsen om jagt og fangst skal ses i lyset af ILO-konvention 169 om oprindelige folk og stammefolk i selvstændige stater, hvor der tages hensyn til at sikre respekten for stamme- og oprindelige folks sædvaner og traditioner.

Artikel 2

1. Enhver medlemsstat, som ratificerer denne konvention, skal i en erklæring, der er knyttet til dens ratifikation, anføre en mindstealder for adgang til beskæftigelse eller arbejde inden for dens område og ved de transportmidler, der er indregistreret på dens område; ingen, der er under denne alder, må beskæftiges ved eller arbejde i noget erhverv, jf. dog artiklerne 4-8.

2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret denne konvention, kan senere ved afgivelse af yderligere erklæringer meddele Det Internationale Arbejdsbureaus generaldirektør, at den fastsætter en mindstealder, der er højere end den tidligere angivne.

3. Den i medfør af stk. 1 angivne mindstealder må ikke være lavere end alderen for undervisningspligten og under alle omstændigheder ikke under 15 år.

4. Uanset bestemmelserne i stk. 3, kan en medlemsstat, hvis økonomi og uddannelsesfaciliteter er utilstrækkeligt udviklet, efter forhandling med de berørte arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, hvor sådanne findes, i en overgangsperiode angive en mindstealder på 14 år.

5. Enhver medlemsstat, som i medfør af stk. 4 har angivet en mindstealder på 14 år, skal i sine rapporter om gennemførelsen af denne konvention i henhold til artikel 22 i Den Internationale Arbejdsorganisations statut tilkendegive,

(a) at dens begrundelse herfor stadig består, eller

(b) at den giver afkald på sin ret til at gøre brug af de pågældende bestemmelser fra et nærmere anført tidspunkt.

Ifølge § 46, stk. 2, i den grønlandske arbejdsmiljølov er mindstealderen 15 år, idet der kan fastsættes regler om lettere arbejde for unge over 13 år, jf. bekendtgørelse nr. 1347 af 15. december 2005 om unges arbejde i Grønland

Ifølge § 2, stk. 3 i landstingslov nr. 2 af 24. april 1986 om mønstring af søfarende mænd og kvinder under 16 år ikke anvendes til arbejde ombord. Ifølge landstingslovens § 6 er det ikke tilladt at underskrive bemanningsskema for personer under 16 år.

Artiklen er således implementeret.

Artikel 3

1. Mindstealderen for adgang til enhver art af beskæftigelse eller arbejde, som efter sin karakter eller de forhold, hvorunder det udføres, må anses for at udgøre en risiko for unge menneskers sundhed, sikkerhed eller moral, skal mindst være 18 år.

2. Det skal ved national lovgivning eller administrative forskrifter eller af den kompetente myndighed efter forhandling med de pågældende arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, hvor sådanne findes, fastsættes, hvilke typer beskæftigelse eller arbejde der er omfattet af stk. 1.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1, kan det ved national lovgivning eller administrative forskrifter eller af den kompetente myndighed efter forhandling med de pågældende arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, hvor sådanne findes, tillades, at unge, der er fyldt 16 år, får adgang til beskæftigelse eller arbejde, under forudsætning af, at de unges sundhed, sikkerhed og moral beskyttes fuldtud, og at de unge har fået en tilstrækkelig specifik instruktion eller faglig uddannelse inden for det pågældende arbejdsområde.

Artikel 3 må anses for implementeret ved kapitel 9 i den grønlandske arbejdsmiljølov og bekendtgørelsen om unges arbejde i Grønland, jf. bemærkning til artikel 2.

Artikel 4

1. Den kompetente myndighed kan i fornødent omfang, efter forhandling med de pågældende arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, hvor sådanne findes, undtage begrænsede kategorier af beskæftigelse eller arbejde fra denne konventions anvendelsesområde, såfremt en sådan anvendelse ville skabe særlige og væsentlige problemer.

2. Enhver medlemsstat, som ratificerer denne konvention, skal i sin første rapport om konventionens gennemførelse, der aflægges i henhold til artikel 22 i Den Internationale Arbejdsorganisations statut, anføre de kategorier, som måtte være blevet undtaget i henhold til stk. 1, samt begrundelsen herfor, og skal i senere rapporter beskrive status med hensyn til lov og praksis for de undtagne kategorier med oplysning om, i hvilket omfang konventionen er bragt i anvendelse eller foreslås bragt i anvendelse i relation til disse kategorier.

3. Beskæftigelse eller arbejde, der er omfattet af artikel 3 i denne konvention, kan ikke undtages fra konventionens anvendelsesområde i medfør af denne artikel.

Ifølge § 2, stk. 2, i den grønlandske arbejdsmiljølov er a) arbejde i arbejdsgiverens private husholdning, b) arbejde, der udelukkende udføres af de medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til husstanden, samt c) arbejde der udføres af militære, og som kan henregnes til egentlig militærtjeneste, undtaget fra arbejdsmiljøloven

Ifølge § 3, stk. 1, gælder den grønlandske arbejdsmiljølov kun for luftfart for så vidt angår arbejde på landjorden.

Ifølge § 3, stk. 2 i den grønlandske arbejdsmiljølov gælder den grønlandske arbejdsmiljølov kun for søfart og fiskeri for så vidt angår

- 1) lastning og losning af skibe, herunder fiskefartøjer,
- 2) værftsarbejde om bord i skibe og arbejde, der må ligestilles hermed.

Disse undtagelser skal formentlig oplyses i den første afrapportering for Grønland.

Artikel 5

1. En medlemsstat, hvis økonomi og administrationsapparat er utilstrækkeligt udviklet, kan, efter forhandling med de pågældende arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, hvor sådanne findes, i en overgangsperiode begrænse denne konventions anvendelsesområde.

2. Enhver medlemsstat, som gør brug af bestemmelsen i stk. 1, skal i en erklæring, der er knyttet til dens ratifikation, angive, på hvilke erhvervsområder eller typer af virksomheder den vil anvende konventionens bestemmelser.

3. Konventionens bestemmelser skal som minimum finde anvendelse på følgende erhvervsområder: minedrift og stenbrydning, industri, bygge- og anlægsarbejder, elektricitet, gas og vand, sanitetsbranchen, transport, lager- og pakhussarbejde og kommunikationsvirksomhed samt plantager og andre landbrugsvirksomheder, der hovedsageligt drives kommercielt, bortset fra familieforetagender og mindre brug, der producerer til lokalt forbrug, og som ikke normalt beskæftiger fremmed arbejdskraft.

4. Enhver medlemsstat, som i henhold til denne artikel har begrænset område for konventionens anvendelse,

(a) skal i sine rapporter i henhold til artikel 22 i Den Internationale Arbejdsorganisations statut anføre den almindelige situation med hensyn til børn og unges beskæftigelse eller arbejde inden for de erhvervsgræne, der er undtaget fra konventionens anvendelsesområde, samt ethvert fremskridt, der måtte være sket med hensyn til en udvidet anvendelse af konventionens bestemmelser;

(b) kan på ethvert tidspunkt udvide området for konventionens anvendelsesområde gennem afgivelse af en erklæring til Det Internationale Arbejdsbureaus generaldirektør.

Grønland har ikke ønske om eller behov for at begrænse konventionens anvendelsesområde.

Artikel 6

Denne konvention finder ikke anvendelse på arbejde, der udføres af børn og unge i skoler for almen, faglig eller teknisk uddannelse eller i andre uddannelsesinstitutioner, eller på arbejde, der udføres af personer, der er fyldt 14 år, i virksomheder, hvor dette arbejde udføres under iagttagelse af de betingelser, der er foreskrevet af den kompetente myndighed efter forhandling med de pågældende arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, hvor sådanne findes, og som er en integreret del af

(a) et uddannelseskursus, som en skole eller en uddannelsesinstitution er hovedansvarlig for;

(b) et uddannelsesprogram, der helt eller delvist gennemføres i en virksomhed, og som er godkendt af den kompetente myndighed; eller

(c) et erhvervsvejledningsprogram, der tager sigte på at lette valget af beskæftigelse eller uddannelse.

**Grønlands lovgivning/praksis er i overensstemmelse med bestemmelsen.
Erhvervsuddannelserne i Grønland påbegyndes typisk først efter det 16.-17. År.**

Artikel 7

1. Det kan ved national lovgivning eller administrative forskrifter tillades, at unge mennesker i alderen 13 til 15 år beskæftiges ved lettere arbejde, som

(a) ikke kan antages at være til skade for deres sundhed eller udvikling; og

(b) som ikke er af en sådan art, at det kan gå ud over deres skolegang, deres deltagelse i erhvervsvejlednings- eller uddannelsesprogrammer, der er godkendt af den kompetente myndighed, eller deres mulighed for at få udbytte af den undervisning, de modtager.

2. Det kan ligeledes ved national lovgivning eller administrative forskrifter tillades, at unge, der er fyldt 15 år, men endnu er omfattet af undervisningspligten, beskæftiges ved arbejde, der opfylder de krav, der er angivet i denne artikels stk. 1, (a) og (b).

3. Den kompetente myndighed skal afgøre, på hvilke områder beskæftigelse eller arbejde kan tillades i henhold til denne artikels stk. 1 og 2, og skal fastsætte arbejdstiden og andre arbejdsvilkår for udførelsen af sådan beskæftigelse eller arbejde.

4. Uanset bestemmelserne i denne artikels stk. 1 og 2, kan en medlemsstat, der har gjort brug af bestemmelserne i artikel 2, stk. 4, i stedet for aldersgrænserne 13 og 15 år i stk. 1 fastsætte aldersgrænsen til 12 og 14 år og i stedet for aldersgrænsen 15 år i stk. 2 fastsættes aldersgrænsen til 14 år, så længe den gør brug af disse bestemmelser.

§ 46, stk. 6 i den grønlandske arbejdsmiljølov og kapitel 5 i bekendtgørelse om unges arbejde i Grønland er i overensstemmelse med artiklen.

Artikel 8

1. Efter høring af de pågældende arbejdsgiver- og arbejdstagerorganisationer, hvor sådanne findes, kan den kompetente myndighed i hvert enkelt tilfælde dispensere fra det i artikel 2 i denne konvention fastsatte forbud mod beskæftigelse eller arbejde, fx med henblik på deltagelse i kunstneriske forestillinger.

2. Sådanne dispensationer skal begrænse arbejdstidens længde og nærmere fastsætte arbejdsvilkårene for beskæftigelsen.

Kapitel 7 i bekendtgørelse om unges arbejde i Grønland indeholder regler herom.

Artikel 9

1. Den kompetente myndighed skal træffe alle fornødne foranstaltninger, herunder fastsættelse af passende sanktioner, for at sikre en effektiv overholdelse af bestemmelserne i denne konvention.

2. Det skal ved national lovgivning eller administrative forskrifter eller af den kompetente myndighed bestemmes, hvem der har ansvaret for overholdelse af de bestemmelser, der sætter konventionen i kraft.

3. Det skal ved national lovgivning eller administrative forskrifter eller af den kompetente myndighed bestemmes, hvilke registre eller anden dokumentation der skal føres og stilles til rådighed af arbejdsgiveren; sådanne registre eller dokumentation skal indeholde navn og alder eller fødselsdato, om muligt behørigt attesteret, på de personer under 18 år, som han beskæftiger eller som arbejder for ham.

Ad 1-2: Den grønlandske arbejdsmiljølov samt landstingslov om mønstring indeholder sanktionsbestemmelser. Ad 3: Grønland har ikke særkilte registre vedr. beskæftigelse af unge under 18 år, men den grønlandske skattelovgivnings regler om registrering af A-skattepligtige omfatter også personer under 18 år.

Artikel 10

1. Denne konvention reviderer på de vilkår, der fastsættes i denne artikel, konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (1919), konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (1920), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i landbruget (1921), konventionen om mindstealder for beskæftigelse som kullempere eller fyrbødere (1921), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i ikke-industrielle erhverv (1932), konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (revideret 1936), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (revideret 1937), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i ikke-industrielle erhverv (revideret 1937), konventionen om mindstealder for beskæftigelse på fiskefartøjer (1959) og konventionen om mindstealder for beskæftigelse ved underjordisk arbejde i miner (1965).

2. Denne konventions ikrafttræden afskærer ikke fra yderligere ratifikation af konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (revideret 1936), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (revideret 1937), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i ikke-industrielle erhverv (revideret 1937), konventionen om mindstealder for beskæftigelse på fiskefartøjer (1959) eller konventionen om mindstealder for beskæftigelse ved underjordisk arbejde i miner (1965).

3. Konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (1919), konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (1920), konventionen om mindstealder for beskæftigelse i landbruget (1921) og konventionen om mindstealder for beskæftigelse som kullempere eller fyrbødere skal være lukket for yderligere ratifikation, når alle de medlemsstater, der har ratificeret dem, går med til en sådan lukning enten ved at ratificere denne konvention eller ved at afgive en erklæring herom til Det Internationale Arbejdsbureaus generaldirektør.

4. Fra denne konventions ikrafttræden at regne

(a) medfører den omstændighed, at en medlemsstat, som har ratificeret konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (revideret 1937), accepterer denne konventions forpligtelser og i henhold til dens artikel 2 fastsætter en mindstealder på ikke under 15 år, ipso jure øjeblikkelig opsigelse af førstnævnte konvention;

(b) medfører den omstændighed, at en medlemsstat, som har ratificeret konventionen om mindstealder for beskæftigelse i ikke-industrielle erhverv (1932), accepterer denne konventions forpligtelser, for så vidt angår ikke-industrielt arbejde, således som det er defineret i førstnævnte konvention, ipso jure øjeblikkelig opsigelse af konventionen af 1932;

(c) medfører den omstændighed, at en medlemsstat, som har ratificeret konventionen om mindstealder for beskæftigelse i ikke-industrielle erhverv (revideret 1937), accepterer nærværende konventions forpligtelser, for så vidt angår ikke-industrielt arbejde, således som det er defineret i førstnævnte konvention, og i henhold til denne konventions artikel 2 fastsætter en mindstealder af ikke under 15 år, ipso jure øjeblikkelig opsigelse af konventionen af 1937;

(d) medfører den omstændighed, at en medlemsstat, som har ratificeret konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (revideret 1936), accepterer denne konventions forpligtelser, for så vidt angår beskæftigelse til søs, og enten i henhold til dens artikel 2 fastsætter en mindstealder af ikke under 15 år eller tilkendegiver, at dens artikel 3 finder anvendelse på beskæftigelse til søs, ipso jure øjeblikkelig opsigelse af konventionen af 1936;

(e) medfører den omstændighed, at en medlemsstat, som har ratificeret konventionen om mindstealder for beskæftigelse på fiskefartøjer (1959), accepterer nærværende konventions forpligtelser, for så vidt angår saltvandsfiskeri, og enten i henhold til dens artikel 2 fastsætter en mindstealder af ikke under 15 år eller tilkendegiver, at dens artikel 3 finder anvendelse på saltvandsfiskeri, ipso jure øjeblikkelig opsigelse af konventionen af 1959;

(f) medfører den omstændighed, at en medlemsstat, som har ratificeret konventionen om mindstealder for beskæftigelse ved underjordisk arbejde i miner (1965), accepterer nærværende konventions forpligtelser og enten i henhold til dens artikel 2 fastsætter en mindstealder, der ikke er lavere end den alder, der er angivet i henhold til førstnævnte konvention eller tilkendegiver, at en sådan alder i henhold til nærværende konventions artikel 3 gælder for beskæftigelse ved underjordisk arbejde i miner, ipso jure øjeblikkelig opsigelse af konventionen af 1965, såfremt og når denne konvention træder i kraft.

5. Fra denne konventions ikrafttræden at regne

(a) medfører accept af dens forpligtelser opsigelse af konventionen om mindstealder for beskæftigelse i industrien (1919) i henhold til dennes artikel 12;

(b) medfører accept af dens forpligtelser, for så vidt angår landbruget, opsigelse af konventionen om mindstealder for beskæftigelse i landbruget (1921) i henhold til dennes artikel 9;

(c) medfører accept af dens forpligtelser, for så vidt angår beskæftigelse til søs, opsigelse af konventionen om mindstealder for beskæftigelse til søs (1920) i henhold til dennes artikel 10 og af konventionen om mindstealder for beskæftigelse som kullempere eller fyrbødere (1921) i henhold til dennes artikel 12, såfremt og når denne konvention træder i kraft.

Artikel 11

De officielle ratifikationer af denne konvention skal sendes til Det Internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering.

Artikel 12

1. Denne konvention er kun bindende for de medlemmer af Den Internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret hos generaldirektøren.
2. Den træder i kraft 1 år efter den dato, da to medlemsstaters ratifikation er blevet indregistreret hos generaldirektøren.
3. Derefter træder konventionen i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret.

Artikel 13

1. En medlemsstat, som har ratificeret denne konvention, kan opsig den efter 10 års forløb fra datoen for konventionens første ikrafttræden ved afgivelse af en erklæring, der sendes til Det Internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering. Opsigelsen får først virkning 1 år efter datoen for indregistreringen.
2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret denne konvention, og som ikke inden 1 år efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede 10-års periode gør brug af den i denne artikel hjemlede opsigelsesret, er bundet i yderligere 10 år og kan derefter opsig konventionen ved udløbet af hver 10-års periode på de i denne artikel fastsatte betingelser.

Artikel 14

1. Det Internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette alle medlemmer af Den Internationale Arbejdsorganisation om indregistreringen af de ratifikationer og opsigelser, han modtager fra organisationens medlemmer.
2. Samtidig med at generaldirektøren underretter organisationens medlemmer om indregistreringen af ratifikation nr. 2, skal han gøre dem opmærksom på konventionens ikrafttrædelsesdato.

Artikel 15

Det Internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal i medfør af artikel 102 i De Forenede Nationers pagt sende udførlige oplysninger om de ratifikationer og opsigelser, han har indregistreret i henhold til bestemmelserne i de foranstående artikler, til De Forenede Nationers generalsekretær til indregistrering.

Artikel 16

Når Det Internationale Arbejdsbureaus Styrelsesråd måtte anse det for nødvendigt, skal det forelægge generalkonferencen en rapport om gennemførelsen af denne konvention samt overveje ønskeligheden af at sætte spørgsmålet om en hel eller delvis revision af den på konferencens dagsorden.

Artikel 17

1. Dersom konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis ændrer denne konvention, skal, medmindre andet måtte være bestemt i den nye konvention:

(a) en medlemsstats ratifikation af den nye, ændrede konvention ipso jure medføre øjeblikkelig opsigelse af denne konvention, uanset bestemmelserne i artikel 13, såfremt og så snart den nye, ændrede konvention træder i kraft;

(b) denne konvention ikke længere kunne ratificeres af medlemsstaterne fra den dato at regne, da den nye, ændrede konvention træder i kraft.

2. Denne konvention skal under alle omstændigheder forblive i kraft i den foreliggende form og med det foreliggende indhold for de medlemsstater, som har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den reviderede konvention.

Artikel 18

De engelske og franske versioner af denne konventionstekst er lige autentiske.

Ovenstående er konventionens autentiske tekst, behørigt vedtaget af Den Internationale Arbejdsorganisations generalkonference under dens 58. møde, der blev afholdt i Genève og erklæret afsluttet den 27. juni 1973.

TIL BEKRÆFTELSER HERAF har vi påført vore underskrifter i dag den syvogtyvende juni 1973.

Danmarks ratifikationsinstrument blev deponeret den 13. november 1997 og konventionen trådte i kraft for Danmark den 13. november 1998. Ratifikationen omfatter ikke Færøerne og Grønland.

Danmark har afgivet erklæring i henhold til artikel 2 om, at mindstealderen er 15 år.

Ved ratifikationen har Danmark opsagt ILO-konventionerne nr. 58 og 112, jf. artikel 10, stk. 4 (begge konventioner er bekendtgjort i Lovtidende C under henholdsvis nr. 73 af 19. november 1956 og nr. 63 af 23. november 1962). ILO-konventionerne 5, 7 og 15 (bekendtgjort i Lovtidende A under henholdsvis nr. 232 af 19. maj 1923 og nr. 199 og 200 af 8. juli 1924) opsiges ved ikrafttrædelse af ILO-konventionen nr. 138.

Foruden Danmark har følgende lande ratificeret konventionen. Den erklærede mindstealder i henhold til artikel 2 er anført i parentes:

Algeriet (16), Antigua og Bermuda (16), Argentina (14), Azerbajdjan (16), Belarus (16), Belgien (15), Bolivia (14), Bosnien Hercegovina (15), Botswana (14), Bulgarien (16), Costa Rica (15), Cuba (15), Cypern (15), Dominica (15), El Salvador (14), Finland (15), Frankrig (16), Georgien (15), Grækenland (15), Guatemala (14), Guyana (15), Honduras (14), Irak (15), Irland (15), Israel (15), Italien (15), Jordan (16), Jugoslavien i 1983 (15), Kenya (16), Kirgizistan (16), Kroatien (15), Libyen (15), Luxembourg (15), Den tidligere jugoslaviske Republik Makedonien (15), Malaysia (15), Malta (16), Mauritius (15), Nederlandene (15), Nepal (14), Nicaragua (14), Niger (14), Norge (15), Polen (15), Rumænien (16), Rusland (16), Rwanda (14), San Marino (16), Den slovakiske

Republik (15), Slovenien (15), Spanien (15), Sverige (15), Tadjikistan (16), Togo (14), Tunesien (16) Tyskland (15), Ukraine (16), Uruguay (15), Venezuela (14), Zambia (15), Ækvatorial Guinea (14).

Andre landes senere ratifikation af konventionen fremgår af ILO s liste, der udgives årligt pr. 31. december. Oplysningerne fra listen kan indhentes bl.a. fra Arbejdsministeriet eller Udenrigsministeriet, der begge også vil kunne undersøge tiltrædelser i det løbende år.

Udenrigsministeriet, den 10. september 1998

Niels Helveg Petersen